

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

12 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în următoarea componență:

Președinte

Talpă Boris

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Roic-Botezatu Lilia

soluționând chestiunea scoaterii de pe rol a cererilor înregistrate cu nr. 4420 și 4693 depuse de către avocatul Pavlov Victor, în numele condamnatului Burghilea Valeriu, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2015 și a deciziei Curții Supreme de Justiție din 29 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Burghilea Valerii Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat xxxxx

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 04 august 2011, Burghilea Valeriu a fost achitat de învinuirea adusă în baza art. 191 alin. (5) și art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal, din motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii.

2. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a statuat că Burghilea Valeriu *a fost învinuit* de faptul că el, deținând în baza ordinului nr. 6-2/06 din 23 octombrie 2006 funcția de director financiar al ÎM „MolDan” SRL, iar în baza ordinului nr. 01 OC din 18 ianuarie 2007 funcția de vice-director al personalului de conducere al ÎM „MolDan” SRL, fiindu-i acordat prin procura directorului general al ÎM „MolDan” SRL din 20 octombrie 2006 dreptul de gestionare a întreprinderii în cauză, cu dreptul la prima semnătură în documentele financiar-bancare, în perioada lunii decembrie 2006 - iunie 2007, cu folosirea situației de serviciu a înșușit prin delapidare bunuri ale întreprinderii nominalizate în proporții deosebit de mari și a comis abuz de serviciu în următoarele împrejurări:

Conform contractului nr. 17 pentru achiziționarea mărfurilor din 27 noiembrie 2006, încheiat între ÎM „MolDan” SRL și Departamentul de Executare al Ministerului Justiției, ÎM „MolDan” SRL și-a asumat obligațiunea de a vinde și livra tehnică de calcul, conform specificației, anexă la contract în valoare de 1169344 lei, iar Departamentul de Executare al Ministerului Justiției și-a asumat obligațiunea de a recepționa și achita marfa în cauză.

Întru onorarea obligațiilor sale contractuale, Departamentul de Executare al Ministerului Justiției conform dispozițiilor de plată nr. 1590 și nr. 1591 din 22 decembrie 2006 a transferat la contul ÎM „MolDan” SRL, în avans, mijloace bănești în sumă totală de 350803 lei, iar restul sumei de 818541 lei, conform condițiilor

contractului urmînd a fi achitate în decurs de 20 zile din data livrării mărfii.

Burghilea Valeriu, urmărind scopul însușirii mijloacelor bănești ale ÎM „MolDan” SRL, inclusiv a mijloacelor bănești în sumă de 1169344 lei care urmau să fie încasate de către ÎM „MolDan” SRL ca plată pentru tehnica de calcul livrată, în scopul ascunderii intențiilor sale criminale privind delapidarea mijloacelor bănești prin atribuirea unui caracter legal al transferului de mijloace bănești pe care intenționa să-l efectueze la contul unor firme delicvente, în urma unei înțelegeri prealabile cu persoane neidentificate la moment, care dispunînd de rechizitele firmelor „Bosercons” și „Malevprod”, recunoscute ulterior de către Serviciul fiscal ca firme delicvente, inclusiv de blanchete de strictă evidență ale acestora – facturile fiscale, au perfectat din numele SRL „Malevprod” facturile fiscale nr. XX 2637093 din 21 decembrie 2006 în sumă de 1320005,88 lei și nr. XX 2637095 din 22 decembrie 2006 în sumă de 427271,26 lei și din numele SRL „Bosercons” factura fiscală nr. XX 3080306 din 22 decembrie 2006 în sumă de 570000 lei privind livrarea în adresa ÎM „MolDan” SRL de către cele două firme a tehnicii de calcul și al altor bunuri în sumă totală de 2317277,14 lei.

Ulterior, odată cu prezentarea de către Burghilea Valeriu în contabilitatea întreprinderii ÎM „MolDan” SRL a documentelor nominalizate, în virtutea faptului că livrarea de mărfuri de către cele două firme în adresa ÎM „MolDan” SRL de facto nu s-a efectuat, tranzacțiile purtînd un caracter pur formal, în evidența contabilă a întreprinderii ÎM „MolDan” SRL a fost reflectată datoria creditorială față de cele două firme delicvente în sumă de 2317277,14 lei, iar ÎM „MolDan” SRL precum că dispunînd de bunuri, inclusiv tehnică de calcul de suma nominalizată.

În același moment Burghilea Valeriu, în scopul însușirii bunurilor altei persoane ce au fost încredințate în administrarea lui și obținerii de la Departamentul de Executare al Ministerului Justiției a restului sumei de 818541 lei fără onorarea obligațiilor contractuale de către ÎM „MolDan” SRL, în lipsa tehnicii de calcul la ÎM „MolDan” SRL, folosind supremația funcției și atribuțiilor sale a impus contabilul șef al ÎM „MolDan” SRL, N. Carmazan în perfectarea facturii fiscale nr. XX 2379762 din 25 decembrie 2007, conform căreia ÎM „MolDan” SRL livrează în adresa Departamentului de Executare al Ministerului Justiției tehnică de calcul conform specificației la contract în sumă de 1169344 lei.

Ulterior, Burghilea Valeriu în continuarea acțiunilor sale infracționale ducînd în eroare conducerea Departamentului de Executare al Ministerului Justiției despre existența tehnicii de calcul, la 25 decembrie 2006 a camuflat prezentarea tehnicii de calcul la depozitul amplasat pe adresa str. Aleea Gării 48, mun. Chișinău, în care, precum că sunt depozitate 88 de calculatoare și 88 imprimante, totodată eliberîndu-le scrisoare de garanție nr. 138/2006 din 29 decembrie 2006, conform căreia ÎM „MolDan” SRL în persoana directorului Burghilea Valeriu își asumă responsabilitatea în păstrarea tehnicii de calcul, pe cînd în depozit se aflau doar cutiile de la calculatoare.

Astfel, Burghilea Valeriu abuzînd de încrederea Departamentului de Executare al Ministerului Justiției, căruia nefîindu-i cunoscute intențiile criminale a lui Burghilea Valeriu, în baza dispozițiilor de plată nr. 1607 din 26 decembrie 2006 și nr. 1630 din 27 decembrie 2006 a transferat la contul ÎM „MolDan” SRL mijloace bănești în sumă de 818541 lei, iar în total în sumă de 1169344 lei.

Burghilea Valeriu, în scopul realizării intențiilor sale criminale, datorită existenței datoriei artificiale ale ÎM „MolDan” SRL față de firmele „Bosercons” SRL

și „Malevprod” SRL, prin utilizarea rechizitelor și conturilor bancare ale firmelor „Bosercons” SRL și „Malevprod” SRL, ambele deschise în BC „Victoriabank” SA în perioada 26 decembrie 2006 – 02 aprilie 2007, cu destinația plata pentru tehnica de calcul, în baza dispozițiilor de plată nr. 1199 din decembrie 2006 și nr. 1204 din 28 decembrie 2007 a transferat la contul firmei „Malevprod” SRL suma totală de 1315000 lei și în baza dispozițiilor de plată nr. 19 din 06 februarie 2007, nr. 35 din 02 martie 2007 și nr. 1 din 02 aprilie 2007 a transferat la contul firmei „Bosercons” SRL mijloace bănești în sumă totală de 435000 lei, iar în total a transferat la contul celor două firme delivrente mijloace bănești în sumă totală de 1750000 lei, bani pe care în continuare Burghilea Valeriu i-a folosit și dispus în scopuri personale.

Tot el, Burghilea Valeriu, cu folosirea situației de serviciu, în interes material a cauzat daune în proporții considerabile intereselor ÎM „MolDan” SRL în următoarele împrejurări:

Conform contractului nr. 17 pentru achiziționarea mărfurilor din 27 noiembrie 2006, încheiat între ÎM „MolDan” SRL și Departamentul de Executare al Ministerului Justiției, ultimul a transferat la contul ÎM „MolDan” SRL cu destinația plata pentru achitarea tehnicii de calcul, mijloace bănești în sumă totală de 1169344 lei.

Burghilea Valeriu, urmărind scopul însușirii mijloacelor bănești ale ÎM „MolDan” SRL, inclusiv a sumei de 1169344 lei transferate de către Departamentul de Executare al Ministerului Justiției, prin utilizarea rechizitelor și conturilor bancare ale firmelor „Bosercons” SRL și „Malevprod” SRL deschise în BC „Investprivatbank” SA, recunoscute ulterior de către Serviciul fiscal ca firme delivrente, în perioada 26 decembrie 2006 – 02 aprilie 2007, cu destinația plata pentru tehnica de calcul a transferat la contul celor două firme mijloace bănești în sumă totală de 1750000 lei, bani pe care în continuare Valeriu Burghilea i-a folosit și dispus în scopuri personale.

În același moment, în scopul atribuirii unui caracter legal al transferului de mijloace bănești în sumă de 1750000 lei, Burghilea Valeriu, în urma unei înțelegeri prealabile cu persoane neidentificate, care dispunând de blanchetele de strictă evidență al celor două firme, au perfectat din numele acestora o serie de facturi fiscale, conform cărora „Bosercons” SRL și „Malevprod” SRL precum că au livrat în adresa ÎM „MolDan” SRL tehnică de calcul și alte bunuri în sumă totală de 2317277,14 lei, o parte din care destinată livrării în continuare Departamentului de Executare al Ministerului Justiției.

Dat fiind faptul, că tranzacțiile sus descrise purtau un caracter formal, respectiv din cauza inexistenței mărfurilor cât și al mijloacelor bănești destinate procurării tehnicii de calcul, care au fost însușite, Burghilea Valeriu în scopul onorării parțiale a obligațiilor contractuale ale ÎM „MolDan” SRL față de Departamentul de Executare al Ministerului Justiției, cât și ascunderii faptului însușirii de către el a mijloacelor bănești, abuzînd de situația de serviciu, în baza dispozițiilor de plată nr. 174 din 28 decembrie 2006, nr. 4 din 30 ianuarie 2007, nr. 6 din 05 februarie 2007, nr. 7 din 28 februarie 2007, nr. 8 din 12 martie 2007, nr. 9 din 16 martie 2007, nr. 10 din 16 martie 2007, nr. 11 din 21 martie 2007, nr. 16 din 07 iunie 2007 a încasat în numerar din casa ÎM „MolDan” SRL bani în sumă totală de 167303,15 lei, cu destinația cheltuieli administrative și de gospodărie.

Burghilea Valeriu încasând mijloacele bănești în sumă totală de 167303,15 lei, i-a utilizat pentru procurarea, ca persoană fizică, a tehnicii de calcul, întru ascunderea intențiilor sale infracționale și executarea parțială a prevederilor contractuale față de

Departamentul de Executare al Ministerului Justiției, însă în realitate conform facturilor fiscale și evidenței contabile ÎM „MolDan” SRL, formal dispunea de aceste bunuri în rezultatul tranzacțiilor efectuate cu firmele „Bosercons” SRL și „Malevprod” SRL.

3. Apel împotriva sentinței au declarat procurorul Munteanu Victor și avocatul Cristea Valentin, în numele părții vătămate IM „MolDan” SRL.

3.1. Procurorul prin apelul declarat a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Burghilea Valeriu să fie recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții din sfera de administrare pe un termen de 5 ani;

- în baza art.191 alin. (5) Cod penal, la 10 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 12 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții din sfera de administrare pe un termen de 5 ani și, cu încasarea de la inculpat a prejudiciului material în sumă de 1780000 lei în beneficiul ÎM „MolDan” SRL.

În susținerea apelului procurorul a invocat că prima instanță superficial a cercetat probele prezentate de acuzare, încălcând prevederile art. art. 100, 101, 393, 314, 385 Cod de procedură penală.

3.2. Avocatul Cristea Valentin prin apelul declarat în numele părții vătămate IM „MolDan” SRL, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare în privința lui Burghilea Valeriu, iar acțiunea civilă în speță să fie admisă integral.

4. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2012, au fost admise apelurile, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Burghilea Valeriu a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, la 2 ani închisoare;

- în baza art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe termen de 3 ani.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe termen de 3 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe termenul probațiunii de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată ÎM „MolDan” SRL, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

4.1. Adoptînd hotărârea, instanța de apel a concluzionat, că fapta prejudiciabilă săvîrșită de inculpat nu constituie însușire de bunuri, fapta acestuia manifestându-se prin „...comportarea necorectă, abuzivă și păgubitoare a lui față de bunurile încredințate...”, că bunurile proprietarului nu au trecut în posesia făptuitorului, semn distinct al infracțiunii prevăzut de art. 196 Cod penal.

5. Decizia a fost contestată cu recurs de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin și inculpatul Burghilea Valeriu.

5.1. Procurorul prin recursul declarat a solicitat casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudicare, motivând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu s-a pronunțat asupra probelor prezentate, iar decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

5.2. Inculpatul prin recursul declarat a solicitat casarea deciziei, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că învinuirea poartă un caracter declarativ, iar relațiile dintre ÎM „MolDan” SRL și Departamentul de Executare al Ministerului Justiției poartă un caracter civil, litigiul excluzând implicarea normelor penale.

Mai mult, la etapa urmăririi penale au fost admise încălcări de procedură penală, și anume au fost încălcate prevederile art. art. 63 alin. (2) pct. 3), 256 alin. (3) Cod de procedură penală, fapt ce adus la încălcarea dreptului la apărare.

6. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 02 iulie 2013, au fost admise recursurile, casată decizia și dispusă rejudicarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. La adoptarea soluției, instanța de recurs a reținut, că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor probelor prezentate de procuror, precum nu a motivat pentru care motive ele se resping (art. 394 Cod de procedură penală) sau nu pot fi admise (art. 94 Cod de procedură penală).

La fel, instanța de recurs a specificat, că au rămas fără o apreciere cuvenită declarațiile martorilor Loghinov R., Devderea V., Gherman V., Gorbaciov A., Carmazan N., Catanchina S., Bunduchi M., Romanenco N., care au declarat, că inculpatul prin abuz de funcție a transferat mijloacele bănești către firmele „Malevprod” SRL și „Bosercons” SRL prejudiciind întreprinderea.

Totodată, instanța de recurs a enunțat, că instanța de apel incorect a statuat, că inculpatul nu putea să cunoască, precum că firmele menționate erau delicvente, întrucât aceasta se confirmă prin informația parvenită de la Inspectoratul Fiscal.

Instanța de recurs a conchis, că judecând apelurile declarate, instanța de apel nu a apreciat faptul, că 33 de calculatoare au fost asamblate din piese procurate pe bani în numerar pe care îi dădea inculpatul.

Mai mult, instanța de apel nu a dat apreciere cuvenită actului reviziei tematice a activității comerciale a ÎM „MolDan” SRL, firmelor delicvente „Malevprod” SRL și „Bosercons” SRL prin care se confirmă lipsa tehnicii de calcul, scrisorii de garanție către Departamentul de Executare al Ministerului Justiției, informației de pe cardul de memorie model RGI capacitatea 4GB pe care au fost depistate blaturile de factură nr. 01 din 16 mai 2007 și declarației vamale a SRL „Klimaticeschie sistemi”.

Prin urmare, instanța de apel la judecarea apelurilor, a încălcat prevederile art. art. 101, 394, 414-419 Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2015, au fost admise apelurile procurorului și avocatului Cristea Valentin, în numele părții vătămate ÎM „MolDan” SRL, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Burghilea Valeriu a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor pe un termen de 4 ani;

- în baza art. 335 alin. (1¹) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 9 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor pe un termen de 5 ani.

Acțiunea civilă înaintată de ÎM „MolDan” SRL, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

7.1. Rejudecând cauza, instanța de apel **a constatat**, că Burghelea Valeriu, deținînd în baza ordinului nr. 6-2/06 din 23 octombrie 2006 funcția de director financiar al ÎM „MolDan” SRL, iar în baza ordinului nr. 01 OC din 18 ianuarie 2007 funcția de vice-director personalul de conducere al ÎM „MolDan” SRL, fiindu-i acordat prin procura directorului general al ÎM „MolDan” SRL din 20 octombrie 2006 dreptul de gestionare a întreprinderii în cauză, cu dreptul la prima semnătură în documentele financiar-bancare, în perioada lunii decembrie 2006 – iunie 2007, cu folosirea situației de serviciu a însușit prin delapidare bunuri ale întreprinderii nominalizate în proporții deosebit de mari și a comis abuz de serviciu în următoarele împrejurări:

Conform contractului nr. 17 pentru achiziționarea mărfurilor din 27 noiembrie 2006, încheiat între ÎM „MolDan” SRL și Departamentul de Executare al Ministerului Justiției, ÎM „MolDan” SRL și-a asumat obligațiunea de a vinde și livra tehnică de calcul, conform specificației, anexă la contract în valoare de 1169344 lei, iar Departamentul de Executare al Ministerului Justiției și-a asumat obligațiunea de a recepționa și achita marfa în cauză.

Întru onorarea obligațiunilor sale contractuale, Departamentul de Executare al Ministerului Justiției a transferat la contul ÎM „MolDan” SRL în avans mijloace bănești în sumă totală de 350803 lei, iar restul sumei de 818541 lei, conform condițiilor contractului urmînd a fi achitate în decurs de 20 zile din data livrării mărfii.

Burghelea Valeriu, urmărind scopul însușirii mijloacelor bănești ale ÎM „MolDan” SRL, inclusiv a mijloacelor bănești în sumă de 1169344 lei care urmau să fie încasate de către ÎM „MolDan” SRL ca plată pentru tehnica de calcul livrată, în scopul ascunderii intențiilor sale criminale privind delapidarea mijloacelor bănești prin atribuirea unui caracter legal al transferului de mijloace bănești pe care intenționa să-l efectueze la contul unor firme delicvente, în urma unei înțelegeri prealabile cu persoane neidentificate la moment, care dispunînd de rechizitele firmelor „Bosercons” SRL și „Malevprod” SRL, recunoscute ulterior de către Serviciul fiscal ca firme delicvente, inclusiv de blanchete de strictă evidență ale acestora - facturile fiscale, au perfectat din numele SRL „Malevprod” facturile fiscale nr. XX 2637093 din 21 decembrie 2006 în sumă de 1320005,88 lei și nr. XX 2637095 din 22 decembrie 2006 în suma de 427271,26 lei și din numele SRL „Bosercons” factura fiscală nr. XX 3080306 din 22 decembrie 2006 în sumă de 570000 lei privind livrarea în adresa ÎM „MolDan” SRL de către cele două firme a tehnicii de calcul și altor bunuri în sumă totală de 2317277,14 lei.

Ulterior, odată cu prezentarea de către Burghelea Valeriu în contabilitatea întreprinderii ÎM „MolDan” SRL a documentelor nominalizate, în virtutea faptului că livrarea de mărfuri de către cele două firme în adresa ÎM „MolDan” SRL de facto nu s-a efectuat, tranzacțiile purtînd un caracter pur formal, în evidența contabilă a întreprinderii ÎM „MolDan” SRL a fost reflectată datoria creditorială față de cele două

firme delictive în sumă de 2317277,14 lei, iar ÎM „MolDan” SRL precum că dispunând de bunuri, inclusiv tehnica de calcul de suma nominalizată, în același moment Valeriu Burghelea, în scopul însușirii bunurilor altei persoane ce au fost încredințate în administrarea lui și obținerii de la Departamentul de Executare al Ministerului Justiției a restului sumei de 818541 lei fără onorarea obligațiilor contractuale de către ÎM „MolDan” SRL, în lipsa tehnicii de calcul la ÎM „MolDan” SRL, folosind supremația funcției și atribuțiilor sale, a impus contabilul șef al ÎM „MolDan” SRL, Carmazan N. în perfectarea facturii fiscale nr. XX2379762 din 25 decembrie 2007, conform căreia ÎM „MolDan” SRL livrează în adresa Departamentului de Executare al Ministerului Justiției tehnică de calcul conform specificației la contract în sumă de 1169344 lei.

Ulterior, Burghelea Valeriu în continuarea acțiunilor sale infracționale, înșelând conducerea Departamentului de Executare al Ministerului Justiției despre existența tehnicii de calcul, la 25 decembrie 2006 a camuflat prezentarea tehnicii de calcul în depozitul amplasat pe adresa str. Aleea Gării 48, mun. Chișinău în care precum că, sunt depozitate 88 de calculatoare și 88 imprimante, totodată eliberându-le scrisoare de garanție nr. 138/2006 din 29 decembrie 2006, conform căreia ÎM „MolDan” SRL în persoana directorului Valeriu Burghelea își asuma responsabilitatea în păstrarea tehnicii de calcul, pe când în depozit se aflau numai cutiile de la calculatoare.

Astfel, Burghelea Valeriu abuzînd de încrederea Departamentului de Executare al Ministerului Justiției, care, nefiindu-i cunoscute intențiile criminale ale lui Burghelea Valeriu, în baza dispozițiilor de plată nr. 1607 din 26 decembrie 2006 și nr. 1630 din 27 decembrie 2006 a transferat la contul ÎM „MolDan” SRL restul mijloacelor bănești în sumă de 818541 lei, iar în total în suma de 1169344 lei.

Burghelea Valeriu, în scopul realizării intențiilor sale criminale, datorită existenței datoriei artificiale a ÎM „MolDan” SRL față de firmele „Bosercons” SRL și „Malevprod” SRL, prin utilizarea rechizitelor și conturilor bancare ale firmelor „Bosercons” SRL și „Malevprod” SRL, ambele deschise în BC „Victoriabank” SA, în perioada 26 decembrie 2006 - 02 aprilie 2007, cu destinația plata pentru tehnică de calcul, în baza dispozițiilor de plată nr. 1199 din 26 decembrie 2006 și nr. 1204 din 28 decembrie 2007 a transferat la contul firmei „Malevprod” SRL suma totală de 1315000 lei și în baza dispozițiilor de plată nr. 19 din 06 februarie 2007, nr. 35 din 02 martie 2007 și nr. 1 din 02 aprilie 2007 a transferat la contul firmei „Bosercons” SRL mijloace bănești în sumă totală de 435000 lei, iar în total transferînd la contul celor două firme delictive mijloace bănești în sumă de 1750000, bani pe care în continuare Burghelea Valeriu i-a folosit și a dispus în scopuri personale.

Tot el, Burghelea Valeriu, cu folosirea situației de serviciu, în interes material a cauzat daune în proporții considerabile intereselor ÎM „MolDan” SRL în următoarele împrejurări:

Conform contractului nr. 17 pentru achiziționarea mărfurilor din 27 noiembrie 2006, încheiat între ÎM „MolDan” SRL și Departamentul de Executare al Ministerului Justiției, ultimul a transferat la contul ÎM „MolDan” SRL cu destinația plata pentru achitarea tehnicii de calcul, mijloace bănești în sumă totală de 1169344 lei.

Burghelea Valeriu, urmărind scopul însușirii mijloacelor bănești ale ÎM „MolDan” SRL, inclusiv a sumei de 1169344 lei transferate de către Departamentul de Executare al Ministerului Justiției, prin utilizarea rechizitelor și conturilor bancare ale firmelor „Bosercons” SRL și „Malevprod” SRL, deschise în BC

„Investprivatbank” SA, recunoscute ulterior de către Serviciul fiscal ca firme delictive, în perioada 26 decembrie 2006 – 02 aprilie 2007, cu destinația plata pentru tehnica de calcul, a transferat la contul celor două firme mijloace bănești în sumă totală de 1750000 lei, bani pe care în continuare Burghilea Valeriu i-a folosit și a dispus în scopuri personale.

În același timp, în scopul atribuirii unui caracter legal al transferului de mijloace bănești în sumă de 1750000 lei, Burghilea Valeriu, în urma unei înțelegeri prealabile cu persoane neidentificate, care, dispunând de blanchetele de strictă evidență ale celor două firme, au perfectat din numele acestora o serie de facturi fiscale, conform cărora „Bosercons” SRL și „Malevprod” SRL precum că ar fi livrat în adresa ÎM „MolDan” SRL tehnică de calcul și alte bunuri în sumă totală de 2317277,14 lei, o parte din care, - destinată livrării în continuare Departamentului de Executare al Ministerului Justiției.

Dat fiind faptul ca tranzacțiile sus-descrie purtau un caracter formal, respectiv din cauza inexistenței mărfurilor cît și a mijloacelor bănești destinate procurării tehnicii de calcul, care au fost însușite, Burghilea Valeriu în scopul onorării parțiale a obligațiunilor contractuale ale ÎM „MolDan” SRL față de Departamentul de Executare al Ministerului Justiției, cît și ascunderii faptului însușirii de către el a mijloacelor bănești, abuzînd de situația de serviciu, în baza dispozițiilor de plată nr. 174 din 28 decembrie 2006, nr. 4 din 30 ianuarie 2007, nr. 6 din 05 februarie 2007, nr. 7 din 28 februarie 2007, nr. 8 din 12 martie 2007, nr. 9 din 16 martie 2007, nr. 10 din 16 martie 2007, nr. 11 din 21 martie 2007, nr. 16 din 07 iunie 2007 a încasat în numerar din casa întreprinderii ÎM „MolDan” SRL bani în sumă totală de 167303,15 lei, cu destinația cheltuieli administrative și de gospodărie.

Burghilea Valeriu încasînd mijloacele bănești în sumă totală de 167303,15 lei, i-a utilizat pentru procurarea ca persoană fizică a trei tehnici de calcul, întru ascunderea intențiilor sale infracționale și executarea parțială a prevederilor contractuale față de Departamentul de Executare al Ministerului Justiției, însă în realitate conform facturilor fiscale și evidenței contabile, ÎM „MolDan” SRL, formal dispunea de aceste bunuri în rezultatul tranzacțiilor efectuate cu firmele „Bosercons” SRL și „Malevprod” SRL.

Aceste acțiuni ale inculpatului au fost încadrate, de către instanța de apel, în baza art. 191 alin. (5) Cod penal – *delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane încredințate în administrarea vinovatului, cu folosirea situației de serviciu* și în baza art. 335 alin. (1¹) Cod penal – *abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană care gestionează o organizație comercială a situației de serviciu, în interes material, cu cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, soldate cu urmări grave*.

Instanța de apel a conchis că vinovăția lui Burghilea Valeriu în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 191 alin. (5), 335 alin. (1¹) Cod penal, se confirmă prin declarațiile reprezentantului părții vătămate Gherman Vl. (f.d. 39-42, vol. VII); martorilor Loghinov R. (f.d. 92-93, vol. VII), Devderea V. (f.d. 85-88, vol. VII), Chilian L. (f.d. 89-91, vol. VII), Romanenco N. (f.d. 94-95, vol. VII), Popa G. (f.d. 100, vol. VII), Popa Vl. (f.d. 101, vol. VII), Carmazan N. (f.d. 103-106, vol. VII), Borisovschii C. (f.d. 102, vol. VI), Catanchina S. (f.d. 107, vol. VII), Bunduchi M. (f.d. 108, vol. VII), Gorbaciov A. (f.d. 97-99, vol. VII).

Analizând declarațiile martorilor Donea V., Lupașcu Z., Eftodi S., Eftodi N. și Polcianinov V., instanța de apel a considerat că aceste probe nu-l dezvinovătesc pe inculpat. Mai mult, au fost apreciate critic declarațiile martorilor Eftodi S. și Eftodi N., considerînd că acestea au fost date cu scopul exonerării lui Burghelea Valeriu de la săvîrșirea faptelor imputate, or Eftodi S. este mama inculpatului, iar Eftodi N. este soția inculpatului.

Totodată, a fost reținut faptul că vina inculpatului este confirmată prin declarațiile vamale nr. MY00991383/17939 din 21 iulie 2006 și nr. MY00991783/17438 din 14 iulie 2006 (f.d. 12-13, 100, vol. VI); contractul nr. 17 din 27 noiembrie 2006 (f.d. 71-79, vol. I); ordinele de plată nr. 1590, 1630, 1607 și factura fiscală nr. 30 din 22 decembrie 2006 (f.d. 80-82, vol. I); factura fiscală nr. XX2379762 din 25 decembrie 2007 (f.d. 83, vol. I); scrisoarea de garanție nr. 138/2006 din 29 decembrie 2006 (f.d. 86-87, vol. I); dispozițiile de plată nr. 1199 din 26 decembrie 2006 și nr. 1204 din 28 decembrie 2007 (f.d. 16-18, vol. II); dispozițiile de plată nr. 174 din 28 decembrie 2006, nr. 4 din 30 ianuarie 2007, nr. 6 din 05 februarie 2007, nr. 7 din 28 februarie 2007, nr. 8 din 12 martie 2007, nr. 9 din 16 martie 2007, nr. 10 din 16 martie 2007, nr. 11 din 21 martie 2007, nr. 16 din 07 iunie 2007 (f.d. 20-28, vol. II); actul de audit din 29 iunie 2007 (f.d. 136, vol. I); actul reviziei-tematice a activității comerciale efectuate la ÎM „MolDan”, SRL „Malevrod” și SRL „Bosercons” (f.d. 2, vol. IV); cardul de memorie model RGI, capacitatea 4 GB ridicat în timpul efectuării percheziției la domiciliul lui V. Burghelea (f.d. 12-13, 100, 160-173, vol. VI).

În continuare, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului (f.d. 159, 160, vol. VII), considerîndu-le necorespunzătoare adevărului, date în scop de apărare și fiind combătute cu probele enunțate supra.

La compartimentul individualizării pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 7, 71, 75 Cod penal, și anume de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvîrșite, că infracțiunile fac parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave și deosebit de grave, de persoana celui vinovat, de rolul acestuia la săvîrșirea infracțiunilor, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Careva circumstanțe atenuante sau agravante, instanța de apel nu a stabilit, inculpatul fiind fără antecedente penale.

Astfel, ținînd cont de circumstanțele reale și personale ale cauzei, precum și de gravitatea infracțiunilor săvîrșite, că sunt intenționate și au fost săvîrșite în scop de profit, de faptul, că inculpatul nu a întors prejudiciul cauzat în sumă de 1780000 lei și nu a conștientizat gravitatea faptelor săvîrșite, instanța de apel a conchis, că reeducarea și corectarea inculpatului poate avea loc doar cu privarea acestuia de libertate.

Privitor la acțiunea civilă înaintată de ÎM „MolDan” SRL, instanța de apel a dispus admiterea acesteia în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța civilă, ori, în ședința instanței de apel s-a constatat că pentru a da o formă legală a faptelor infracționale ale sale, inculpatul Valeriu Burghelea a procurat, achitînd bani în numerar, unele detalii de la computere, și, cu toate că aceasta nu influențează asupra calificării juridice a faptelor lui, totuși, la soluționarea acțiunii civile este necesar de mai mult timp pentru a constata, dacă, în legătură cu cele menționate mai sus, nu se va micșora cuantumul despăgubirilor materiale solicitate.

8. Avocatul Roșca Vladislav, în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței fără modificări.

În susținerea cerințelor, apărarea a invocat, că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței și faptele inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate.

9. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 martie 2016 a fost respins ca inadmisibil, recursul.

9.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de recurs a indicat că recurentul critică hotărîrea adoptată de instanța de apel sub aspectul modalității greșite de apreciere a probelor, inclusiv și faptul, că la baza condamnării inculpatului au fost puse declarațiile denaturate ale unor martori, admise ca probe în dosar, instanța de apel nu a pătruns în esența cauzei deferite judecării și eronat a dispus condamnarea lui Burghilea Valeriu în baza art. art. 191 alin. (5), 335 alin. (1¹) Cod penal, or, atât achitarea în avans a contractului de achiziții, cât și ridicarea unei sume de bani din casa întreprinderii, reprezintă relații civile, care nu sunt pasibile răspunderii și pedepsei penale.

Verificînd alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, instanța de recurs a conchis că acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel a respectat prevederile art. art. 414-417 Cod de procedură penală și a adoptat o soluție corectă și întemeiată, cauza fiind examinată sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Astfel, soluția instanței de apel este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit cercetate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a săvîrșit infracțiunile incriminate în circumstanțele descrise în rechizitoriu.

De altfel, corect instanța de apel a pus la baza condamnării lui următoarele probe: declarațiile reprezentantului părții vătămate Gherman Vl. (f.d. 39-42, vol. VII); martorilor Loghinov R. (f.d. 92-93, vol. VII), Devderea V. (f.d. 85-88, vol. VII), Chilian L. (f.d. 89-91, vol. VII), Romanenco N. (f.d. 94-95, vol. VII), Popa G. (f.d. 100, vol. VII), Popa Vl. (f.d. 101, vol. VII), Carmazan N. (f.d. 103-106, vol. VII), Borisovschii C. (f.d. 102, vol. VII), Catanchina S. (f.d. 107, vol. VII), Bunduchi M. (f.d. 108, vol. VII), Gorbaciov A. (f.d. 97-99, vol. VII); declarațiile vamale nr. MY00991383/17939 din 21 iulie 2006 și nr. MY00991783/17438 din 14 iulie 2006 (f.d. 12-13, 100, vol. VI); contractul nr. 17 din 27 noiembrie 2006 (f.d. 71-79, vol. I); ordinele de plată nr. 1590, 1630, 1607 și factura fiscală nr. 30 din 22 decembrie 2006 (f.d. 80-82, vol. I); factura fiscală nr. XX2379762 din 25 decembrie 2007 (f.d. 83, vol. I); scrisoarea de garanție nr. 138/2006 din 29 decembrie 2006 (f.d. 86-87, vol. I); dispozițiile de plată nr. 1199 din 26 decembrie 2006 și nr. 1204 din 28 decembrie 2007 (f.d. 1618, vol. II); dispozițiile de plată nr. 174 din 28 decembrie 2006, nr. 4 din 30 ianuarie 2007, nr. 6 din 05 februarie 2007, nr. 7 din 28 februarie 2007, nr. 8 din 12 martie 2007, nr. 9 din 16 martie 2007, nr. 10 din 16 martie 2007, nr. 11 din 21 martie 2007, nr. 16 din 07 iunie 2007 (f.d. 20-28, vol. II); actul de audit din 29 iunie 2007 (f.d. 136, vol. I); actul reviziei-tematice a activității comerciale efectuate la ÎM

„MolDan” SRL, SRL „Malevprod” și SRL „Bosercons” (f.d. 2, vol. IV); card de memorie model RGI, capacitatea 4 GB, ridicat în timpul efectuării percheziției la domiciliul lui Burghilea Valeriu (f.d. 12-13, 100, 160-173, vol. VI).

În privința argumentelor invocate de apărare referitor la necesitatea menținerii soluției primei instanțe de achitare, instanța de recurs a considerat poziția respectivă nefondată, corect fiind statuat că latura obiectivă a componenței de infracțiune încadrată în baza art. 191 Cod penal, se caracterizează prin săvârșirea acțiunii îndreptate spre însușirea ilegală a bunurilor altei persoane fizice sau juridice în a cărei posesie sau deținere se află.

Luarea bunului se efectuează anume de la acea persoană - fizică sau juridică, publică sau privată – acțiune prin care se aduce atingere poziției bunurilor din sfera ei patrimonială, cauzându-i pagube materiale.

Caracterul ilegal al însușirii se exprimă prin scoaterea de către făptuitor, fără temei a bunurilor din posesia sau deținerea unei persoane și trecerea acestuia fără temei legal în stăpânirea făptuitorului, ținând cont de faptul că acest bun i-a fost încredințat în administrare sau gestionare în legătură cu funcția exercitată în unitatea publică sau privată și putea fi utilizat numai potrivit reglementărilor de rigoare și destinației.

Delapidarea constituie o infracțiune ce se consideră consumată din momentul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, iar făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile străine după dorință.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă și prin scop de profit.

Astfel, instanța de apel corect a enunțat, că în cadrul cercetării judecătorești, urmare a probelor administrate, cu certitudine s-a constatat, că inculpatul, deținând în baza ordinului nr. 6-2/06 din 23 octombrie 2006, funcția de director financiar al ÎM „MolDan” SRL, iar în baza ordinului nr. 01 OC din 18 ianuarie 2007 funcția de vice-director al personalului de conducere al ÎM „MolDan” SRL, fiindu-i acordat prin procura directorului general al ÎM „MolDan” SRL din 20 octombrie 2006 dreptul de gestionare a întreprinderii în cauză, cu dreptul la prima semnătură în documentele financiar-bancare, în perioada lunii decembrie 2006 - iunie 2007, cu folosirea situației de serviciu a însușit prin delapidare bunuri ale întreprinderii nominalizate în proporții deosebit de mari și a comis abuz de serviciu, mai mult, tehnica de calcul și alte bunuri livrate în adresa ÎM „MolDan” SRL de către cele două firme SRL „Malevprod” și SRL „Bosercons” conform facturilor fiscale nr. XX2637093 din 21 decembrie 2006 în sumă de 1320005,88 lei și nr. XX2637095 din 22 decembrie 2006 în sumă de 427271,26 lei, nr. XX3080306 din 22 decembrie 2006 în sumă de 570000 lei, nu existau de facto, ce a fost confirmat prin declarațiile martorilor Loghinov R., Devderea V., Chilian L., Crețu A., Ceban A., Gorbaciov A., Carmazan N., Romanenco N., Popa Vl., Popa G..

La fel, instanța de apel corect a reținut faptul că SRL „Malevprod” și SRL „Bosercons” erau firme fantome și fiind gestionate de persoane necunoscute care nu au nici o atribuție la ele, încă pînă la declararea lor oficială ca fantome de către Inspectoratul Fiscal, este probat prin declarațiile martorilor Catanchina S. și Bunduchi M., care fiind înregistrate în calitate de contabili șefi la agenții economici în cauză, au declarat, că niciodată nu au activat în funcțiile date la întreprinderile menționate.

Poziția primei instanțe că ele nu îl cunosc pe inculpat, fapt ce denotă nevinovăția

lui este greșită, or, instanța de apel corect a concluzionat, că acestea nici nu puteau să-l cunoască fiindcă activitatea întreprinderilor delictive era gestionată de persoane necunoscute în coparticipare cu inculpatul și anume el împreună cu persoane necunoscute dispunea de rechizitele agenților economici în cauză.

Acest fapt este obiectiv probat prin declarațiile martorului Carmazan N. care a declarat că depistând greșeli în facturile fiscale cu privire la tehnica livrată de firmele SRL „Malevprod” și SRL „Bosercons”, de către Burghilea Valeriu facturile în cauză erau modificate imediat și îndată transmise altele de la aceeași agenți economici. Aceasta a motivat prin faptul că a văzut pe masa lui Burghilea Valeriu cât și în calculatorul lui, mostre de facturi fiscale de la agenții economici menționați și anume cu același conținut (f. d. 99-101, vol. II).

Aceste declarații obiectiv sunt confirmate prin declarațiile martorului Gorbaciov A., care a declarat că inculpatul cu contabilă Carmazan N. erau în conflict, deoarece ultima solicita de la inculpat documente privitor la transferul de bani efectuat la firmele sus-menționate și motivul transferului, deoarece banii nu era acoperiți cu marfă.

Pe lângă aceasta Gorbaciov A. a declarat că banii pentru 88 calculatoare și 88 imprimante au fost transferați de către Departamentul de Executare al Ministerului Justiției în totalmente, însă executarea contractului de achiziții nu era posibilă din lipsă de bani în cont la întreprinderea ÎM „MolDan” SRL.

Asamblarea a 33 de calculatoare care au fost livrate la Departamentul de Executare al Ministerului Justiției s-a efectuat din bani în numerar, care îi transmitea inculpatul și Gorbaciov A. ca persoană fizică procura componente la calculatoare pentru asamblare.

Este de menționat că inculpatul nu a putut explica din ce motiv erau procurate componente la 33 calculatoare și 33 imprimante, din bani în numerar de către Gorbaciov A. și Borisovschii C. dacă (conform facturilor fiscale de la SRL „Malevprod” și SRL „Bosercons” nr. XX2637093 din 21 decembrie 2006 în sumă de 1320005,88 lei și nr. XX2637095 din 22 decembrie 2006 în sumă de 427271, 26 lei și din numele SRL „Bosercons” factura fiscală nr. XX3080306 din 22 decembrie 2006 în sumă de 570000 lei), componente la 88 calculatoare și 88 imprimante erau deja la ÎM „MolDan” SRL.

Partea acuzării a prezentat probe concludente și pertinente care în cumul demonstrează faptul însușirii banilor transferați la firmele delictive de către Burghilea Valeriu și anume potrivit declarațiilor martorului Borisovschii C. și Gorbaciov A., care au declarat că de către Menin Vl., care era prietenul lui Burghilea Valeriu a fost adusă o geantă cu o mare sumă de bani (lei) în numerar, în oficiu, odată după transferul efectuat de către inculpat la firmele delictive.

Instanța de apel just a concluzionat, că acest fapt demonstrează exclusiv că tranzacțiile efectuate între ÎM „MolDan” SRL și firmele delictive SRL „Malevprod” și SRL „Bosercons” au fost efectuate pur formal în scopul acoperirii intențiilor infracționale reale de însușire a banilor de către inculpat și inducerea în eroare a factorilor de decizie a Departamentului de Executare al Ministerului Justiției despre existența tehnicii.

Faptul că Burghilea Valeriu, a însușit mijloacele bănești s-a dovedit și prin actul de audit din 29 iunie 2007, actul reviziei tematică a activității comerciale efectuate la ÎM „MolDan” SRL, SRL „Malevprod”, SRL „Bosercons”, care confirmă faptul

transferului de către ÎM „MolDan” SRL a mijloacelor bănești la SRL „Malevprod” și SRL „Bosercons” și nedisponerea a tehnicii de calcul la depozitele ÎM „MolDan” SRL.

Intențiile criminale de sustragere și însușire a banilor de pe conturile ÎM „MolDan” SRL a inculpatului au fost probate prin cardul de memorie model RGI, capacitatea 4GB, care a fost ridicat în timpul percheziției la domiciliul lui Burghelea Valeriu, care fiind examinat a fost depistată informație privitor la blancul de factură nr. 01 din 16 mai 2007 pe suma de 305762, 30 lei și blancul declarației vamale J 7438 de pe care a fost xeroxată declarația vamală nr. MY 00991383/17939 din 21 iulie 2006, declarația vamală nr. MY 00991783/17338 din 14 iulie 2006 și modificate de pe declarația vamală nr. MY 00991783/17438 din 14 iulie 2006 a SRL „Klimaticeschie sistemi”, fiind mai apoi prezentate la Centrul de Standardizare Metrologică, în baza cărora a primit certificate de conformitate pe 88 calculatoare în complet cu 88 imprimante, probă ce a fost ignorată de către prima instanță.

Pe lângă probele enunțate mai sus, faptul săvârșirii delapidării de către inculpatul Burghelea Valeriu, se dovedește și prin scrisoarea de garanție nr. 138/2006 din 29 decembrie 2006 conform căreia ÎM „MolDan” SRL în persoana directorului Burghelea Valeriu, înșelând conducerea Departamentului de Executare al Ministerului Justiției despre existența tehnicii de calcul, la 25 decembrie 2006 a organizat prezentarea acestora a depozitului pe adresa str. Aleea Gării 48, mun. Chișinău, în care precum sunt depozitate 88 calculatoare și 88 imprimante și și-a asumat responsabilitatea de păstrare a lor.

Instanța de apel corect a menționat, că așa depozit pe str. Aleea Gării 48, mun. Chișinău în proprietatea și arenda întreprinderii ÎM „MolDan” SRL nu există și nu a fost și nimeni din membrii comisiei Departamentului de Executare al Ministerului Justiției nu au văzut ca să fie depozitată acolo careva tehnică de calcul, acest fapt este probat prin declarațiile martorilor Popa V., Popa G., Gorbaciov A., Borisovschii C..

Pe lângă aceasta faptul prejudicierii de către inculpat a ÎM „MolDan” SRL în sumă de 1750000 lei și 167303,15 lei, precum și însușirii a sumelor bănești este probat prin actul reviziei tematice din 25 octombrie 2007, care a fost confirmat în cadrul cercetării judecătorești prin expertiza judiciar-contabilă efectuată la întreprinderea „Mălai Expertize Consulting” (f.d. 119-125, vol. VII), expertiza numită în cadrul primei instanțe, la demersul apărării și în concluziile sale încă odată au confirmat concluziile revizorilor.

Cu privire la cele invocate de recurent, precum că achitarea în avans a contractului de achiziții și ridicarea unei sume de bani din casa întreprinderii, reprezintă relații civile, instanța de recurs a considerat poziția respectivă nefondată.

În opinia instanței de recurs, soluția adoptată de prima instanță precum că primirea banilor din casa întreprinderii ÎM „MolDan” SRL de către inculpat reprezintă relații civile, este incorectă, ori, instanța de apel în cazul dat corect a reținut, că banii primiți de către Burghelea Valeriu erau utilizați pentru procurarea tehnicii de calcul în numerar întru asamblarea și ulterior livrarea către Departamentul de Executare al Ministerului Justiției, pe când conform contractului de achiziții, dispozițiilor de plată nr. 1590 și 1591 din 22 decembrie 2006, banii pentru 88 calculatoare și 88 imprimante erau deja transferați la ÎM „MolDan” SRL, ori, aceste acțiuni au tangență cu elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 335 alin. (1¹) Cod penal, abuzului de serviciu din partea inculpatului, deoarece ultimul gestionând o organizație

comercială a folosit intenționat situația de serviciu în interes material, adică pentru a însuși bani și în interes personal, întru mărirea ilegală a veniturilor sale, cauzând prin aceasta urmări grave – prin stoparea activității în continuare a ÎM „MolDan” SRL și apariției acțiunii civile din partea Departamentului de Executare al Ministerului Justiției cu privire la încasarea restului sumei din contractul neexecutat și punerii sub sechestru a conturilor ÎM „MolDan” SRL.

Având în vedere statuările doctrinare și jurisprudențiale, elementul material al abuzului de serviciu se realizează prin folosirea intenționată de către o persoană care gestionează o organizație comercială, obștească sau altă organizație nestatală a situației de serviciu, care constă în acțiunea sau inacțiunea, contrar intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Fapta prejudiciabilă a infracțiunii de abuz de serviciu, urmează în mod obligatoriu raportată la exercițiul atribuțiilor de serviciu, or, acțiunile constatate, pe deplin intră în sfera atribuțiilor de serviciu ale inculpatului.

Prin folosirea situației de serviciu se înțelege săvârșirea unor acțiuni sau inacțiuni care decurg din atribuțiile de serviciu ale făptuitorului și care sunt în limitele competenței sale de serviciu.

În contextul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 335 Cod penal, făptuitorul poate să-și încalce, total sau parțial, una sau mai multe din aceste atribuții, obligatoriu este ca aceste atribuții să aibă un suport normativ.

Infracțiunea de abuz de serviciu este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 335 Cod penal, se caracterizează prin intenție directă sau indirectă, iar motivul infracțiunii examinate are un caracter special, constând alternativ, în: 1) interesul material, 2) alte interese personale.

Subsidiar, alegațiile privind încălcarea prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, instanța de recurs le-a considerat neîntemeiate, or nu au fost respectate condițiile impuse de prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, la caz neatestându-se faptul că inculpatul sau apărătorul acestuia, la finisarea urmăririi penale, au invocat și semnalat încălcări procesuale în sensul vizat. De asemenea, neaducerea la cunoștința inculpatului a ordonanței privind efectuarea urmăririi penale de mai mulți ofițeri de urmărire penală, nu și-a găsit confirmare deoarece prin ordonanța procurorului anticorupție din 27 iunie 2008, a fost respinsă cererea învinuitului și apărătorului său (f.d. 236, vol. VI), iar ulterior această ordonanță nu a fost contestată în ordinea art. 299¹ Cod de procedură penală.

Totodată, critica recurentului în ce privește audierea directă doar a doi martori din cei pe care a fost bazată soluția instanței de apel, este neîntemeiată, deoarece analizând materialele cauzei și anume procesele-verbale ale ședințelor instanței de apel (f.d. 133-158, vol. IX) rezultă, că careva cereri sau demersuri în sensul art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, nu au fost înaintate de către inculpat sau de avocat în numele acestuia, iar la etapa verificării legalității și temeiniciei sentinței pe baza probelor examinate de prima instanță și în baza oricăror probe noi prezentate, instanța de apel corect a dat citirii și a cercetat declarațiile tuturor martorilor, în baza cărora și-a întemeiat hotărîrea de condamnare.

Referindu-se la celelalte motive, invocate în recurs de apărare, instanța de recurs nu le-a considerat relevante și ele au fost respinse din motivele expuse supra, iar

pedeapsa aplicată precum și judecarea acțiunii civile, se încadrează în limitele legii penale.

10. La 22 noiembrie 2023 cerere de revizuire, conform art. 458 alin. (3) pct. 2) și 4) Cod de procedură penală, depune avocatul Pavlov Victor, în numele condamnatului, solicitând admiterea cererii, dispunerea revizuirii procesului penal intentat în privința lui Burghelea Valerii cu reluarea examinării cazului, cu remiterea dosarului în instanța competentă și suspendarea imediată a executării deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2015.

11. Prin încheierea din 01 decembrie 2023 s-a dispus a nu da curs cererii de revizuire, cu acordarea termenului de 15 zile pentru a înlătura neajunsurile menționate în pct. 4 și 5 a încheierii.

12. La 14 decembrie 2023, cerere de revizuire, conform art. 458 alin. (3) pct. 2) și 4) Cod de procedură penală, depune avocatul Pavlov Victor, în numele condamnatului, solicitând admiterea cererii, dispunerea revizuirii procesului penal intentat în privința lui Burghelea Valerii cu reluarea examinării cazului, cu remiterea dosarului în instanța competentă și suspendarea imediată a executării deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2015.

13. Soluționând chestiunea scoaterii pe rol a cererilor înregistrate cu nr. 4420 și 4693 depuse de către avocatul Pavlov Victor, în numele condamnatului Burghelea Valeriu, instanța menționează următoarele:

În acord cu prescripțiile art. 458 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești irevocabile pot fi supuse revizuirii atât cu privire la latura penală, cât și cu privire la latura civilă, adică revizuirea poartă un caracter de control judecătoresc asupra faptei.

Totodată, art. 460 alin. (4) Cod de procedură penală stabilește că cererile de revizuire menționate la art. 458 alin. (3) pct. 1) –4) sunt de competența instanței de judecată ultima care s-a pronunțat asupra fondului cauzei, adică în primă instanță sau în calitate de primă instanță, ultimul caz fiind incident instanței de apel, în situația în care casează totală sentința, rejudgecă cauza și pronunță o nouă hotărâre.

Subsidiar, potrivit art. 458 alin. (3) pct. 5) și 6) Cod de procedură penală, Curtea Supremă de Justiție este investită cu dreptul de a judeca doar cererile de revizuire depuse ca urmare a informării Guvernului R. Moldova de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului despre depunerea unei cereri din care se deduce existența unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care ridică dubii temeinice privind corectitudinea soluției din hotărârea atacată precum și în cazul în care, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre, sau Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale, care poate fi remediată, total sau parțial, prin casarea hotărârii atacate.

În continuare, în conformitate cu jurisprudența națională constantă în justiția penală ca și în orice alt domeniu al vieții sunt inevitabile erorile, care pot fi de fapt (aprecierea incorectă a probelor, neexaminarea unor probe) cât și de drept (aplicarea incorectă a normelor de drept material sau procesual). În scopul reparării acestora există instituția căilor de atac ce are ca scop preîntâmpinarea și înlăturarea erorilor în sfera de realizare a justiției și prin intermediul cărora este posibilă o nouă examinare a procesului, cu desființarea totală sau parțială a hotărârii.

Aplicarea căilor de atac impune continuarea desfășurării procesului penal la o

etapă nouă, care se poate sfârși cu pronunțarea unei noi hotărâri.

Astfel, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv și este o cale de reformare a hotărârii, or, cazul admiterii lui, hotărîrea atacată este desființată integral sau în parte, iar cauza va primi o nouă rezolvare în instanța de apel. În baza apelului se face o nouă judecată în fond a cauzei, apreciindu-se probele din dosar, utilizându-se și posibilitatea administrării de noi probe.

Recursul are această calitate numai în cazurile declarării lui împotriva acelor hotărâri care, potrivit legii, nu pot fi atacate cu apel. În cazurile când hotărârile sunt susceptibile apelului, recursul este limitat numai la chestiuni de drept.

Concomitent, dacă apelul devoluează cauza atât în fapt, cât și în drept, recursul o devoluează cu precădere în drept, repunând în examinare nu întreaga cauză, ci numai chestiunile de drept, pentru temeuri stabilite expres în lege, astfel pronunțându-se asupra erorilor de drept substanțiale (materiale) și procesuale (formale).

Ținând cont de cele relatate supra, completul de judecată, la caz, statuează că „*instanța de judecată ultima care s-a pronunțat asupra fondului cauzei*” este Curtea de Apel Chișinău, or ea prin decizia din 08 iunie 2015 a admis apelurile, a casat sentința, a rejudecat cauza, pronunțând o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, iar Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 29 martie 2016 s-a pronunțat doar asupra erorilor de drept substanțiale (materiale) și procesuale (formale) invocate în speță de către apărător.

Prin urmare, cererile înregistrate cu nr. 4420 și 4693 depuse de către avocatul Pavlov Victor, în numele condamnatului Burghilea Valeriu, urmează a fi soluționate de către Curtea de Apel Chișinău, ca instanță de revizuire, or ea este ultima care s-a pronunțat asupra fondului cauzei.

În circumstanțele nominalizate, se impune soluția scoaterii de pe rol a respectivelor cereri, cu remiterea cauzei penale privindu-l pe Burghilea Valerii în Curtea de Apel Chișinău pentru judecare în procedura revizuirii.

14. În conformitate cu art. 341 alin. (5), 342 Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

A scoate de pe rol cererile înregistrate cu nr. 4420 și 4693 depuse de către avocatul Pavlov Victor, în numele condamnatului Burghilea Valeriu.

Cauza penală privindu-l pe **Burghilea Valerii Xxxxx** urmează a fi remisă la Curtea de Apel Chișinău pentru judecare în procedura revizuirii.

Încheierea nu este susceptibilă de a fi atacată

Președinte

Talpă Boris

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Roic-Botezatu Lilia